

מסורת הש"ס

(א) [צרכות ט. וש"נ],
(ב) קידושין עד. עח: ז"ז
קכו.; (ג) [וע"ע חוס'
קידושין סז: ד"ה גר],
(ד) שייך לעמוד הקודם,
(ה) [ז"ל וארא ס"מ מ"א],

תורה אור השלם

1. וְאָצְוָה אֶת שְׁפֹטִים
בָּעֵת הַהוּא לֵאמֹר שָׁמַע
בֵּין אֲחֵיכֶם וּשְׁפֹטֶתֶם
צֶדֶק בֵּין אִישׁ וּבֵין אָחִיו
וּבֵין גֵּרֹ: דְּבָרִים א שׁו
2. פִּי אֶת הַבְּכֹר בֶּן
הַשְּׁנֹאָה יִבִּיר לָתֵת לוֹ פִּי
שְׁנַיִם בְּכָל אֲשֹׁר יִמָּצֵא לוֹ
כִּי הוּא רִאשִׁית אֲנֹ לוֹ
מִשְׁפֹּט הַבְּכֹרָה:
דְּבָרִים רַא וו

דברים כא יז

גליון הש"ס

נב' א"ל נאמן אתה
לפסול את עמך. ע' כמות
הע' כמותה ע"ז מד"ה ע' ה'
שנמ' שם וא' אתה
נאמן לפסול את בניך. ע'
לעיל כה ע"ז מד"ה לימא
ר' יוסף: ר' תום' ד"ה
במוחק לך וכו' דרוב
התאן וכו'. עין ירושלמי
רפ"ג דר"ה ונקרבן עדה
סס: ד"ה נאמן אתה
לפסול וכו' דמשוי נפשיה
חתיבה דאיסורי ע'
נמלד סוף פירקין: ע'

הגהות הב"ח

(א) גמ' קמ"ל בארצכם
אין לוי: (ב) שם הא כמיב
בארצכם ההוא: (ג) רש"י
ד"ה מלכמיב גרו אכל:
(ד) תום' ד"ה משפט
(נעמוד הקודם) אית ליה
בהדיא. ג"כ ע' סנהדרין ב'
ע"כ תורה' דברי הכל:
(ה) ד"ה בנמוחק וכו'
כדפי' לעיל. ג"כ בפ' שני
דף כה ע"כ דג"ה לימא:

הגהות הגר"א

[א] גב' מעמך. ז"ל
מאתכם (דכתיב צחר וכי
יגור כו' הגר אתכם וכו'
צמורת כהנים ומ"ש רש"י
הוא תמוה): [ב] רש"י
ד"ה מעמך כו' עד סה"ד.
נמחק:

מוסף רש"י

[illegible]

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

מז.

עין משפט
נר מצוה

קִבְּלוּ א מִיּוֹ פִּיגַם מֶהֱלִי
אֲסוּרֵי בִּיחָה הִלְוִי
סֶמֶךְ לֵאחֹז קִטְוֹשׁוּשׁ יִיד
סִי רִמָּה סַעֲפִי יִיד
קִבְּבוּ ב מִיּוֹ שֶׁסֶּה הִלָּסֵס
טוֹשׁוּשׁ עִי סִיפֵּה
קִבְּבוּ ב מִיּוֹ שֶׁפִּטְוִי מֶהֱלִי
חֲלוּת הִלָּסֵס ד
סֶמֶךְ עֲשִׂין לוֹ טוֹשׁוּשׁ חִימָּה
סִימֹן רַמָּה רַעֲוִי יִיד
קִבְּל ד מִיּוֹ פִּטְוִי מֶהֱלִי
אֲסוּרֵי בִּיחָה הִלְוִי
סֶמֶךְ לֵאחֹז קִטְוֹשׁוּשׁ יִיד
קִבְּלוּ ה ו מִיּוֹ שֶׁסֶּה הִלָּסֵס
טוֹשׁוּשׁ עִי סִיפֵּה
סֶעֱפִי קֵטוֹ
קִבְּלוּ ז מִיּוֹ פִּיגַם מֶהֱלִי
אֲסוּרֵי בִּיחָה הִלְוִי
סֶמֶךְ לֵאחֹז קִטְוֹשׁוּשׁ יִיד
סִימֹן רַמָּה סַעֲפִי יִיד

ס' חד מקמאי

[illegible]

(א) דעתו דכדיעבד אפי' דקבלת עול מלאות בלבד הי' בפניו ב"ד נמוי סגי ועי' בטווש"ע יו"ד סימן רס"ח סעיף ג'.

דבר תורה חד נמי כשר הכא מדמינן לגזילות וחבנות דבעינן שלשה
 "לכ"ע ור' יוחנן דהכא אית ליה בהדיא (י) בירושלמי דשנים שדנו אין
 דיניהם דין וא"ת ואנן היכי מקבלין גריס הא צעינן מומחין וי"ל
 דשליחותיהו עדינן כדמשמע עמי בשילהי המגרס (גיטין דף פח: וסא)
 וכחו שחשו לנעילה דלת בפני לווין
 חשו נמי לנעילה דלת בפני גריס(י) (ל' מגין תלמוד לומר

במוחזק דף. אומר רבינו
 דדוקא דדיעשין דהוה
 עובד כוכבים מעיקרא דאי לא הוה
 ידעין מהימן מגו דאי צעי אמר
 ישראל אני דמהימן כדמשמע ברש
 מסכת פסחים (דף ג: גס) גבי הוה
 עובד כוכבים דהוה סליק ואכיל
 פסחים צירושלים ואין לומר שאני
 הסם דהוה סמכי ארובא דהוה ישראל
 דהא בכל מקום נמי איכא רובא
 דרוב הבאין לפנינו בתורת יהדות
 ישראל הוה ועוד רחיה משמעין
 דלמר ליה ר"י אי אתה נאמן לפסול
 את בניך ואיזה גופיה כשר אל
 דשוי נפשיה חתיכה דאיסורא אל
 אם בא על בת כהן לא פסלה דפ"י
 לעיל (ס) ומהיחא לעיל (דף מה).
 דא"ל זיל אין רחיה דשמא לא
 היו בודקים אללא אם הוה ישראל אם
 לאו אלל במשפחה אם היו בודקין
אין יי אלא בארץ. פי' דמקבלין
 גרים ואשכנזי דחובת הגוף
 היא צניע ריבויא כיון דמביז באלן
 כדאשכחן בסוף פ"ק דקידושין (דף
 נח:) גבי שילוח עבדים והשמטת
 כספים אי נמי צנעו לא חיישין
 דלמא הדרי צנעו לא משום דליכא
 שפחה דארץ ישראל:

מהו דתימא א לאהמיניהו. ויש ספרים דגרסי מהו דתימא לאהמיניהו וה"פ לאהמיניהו כעד מפי עד: **יש** אף עדים. פירוש שנתגיירת צינן לבין ענמן ותימא מיהא אי הא דבעינן ג' היינו דוקא לכתחלה אבל לעצד חד נמי כשר א"כ אם יש לו עדים לאו צינן לבין ענמן הוא:

נאמן אתה לפועל עצמך בו.
היינו דוקא במילי °דמשוי
נפשיה חמיכה דליסורא אכל אס בא
על בת כהן לא פסלה כדפרישית
לעיל בסוף פ' שני (דף כה: וסס) וא"ת
הכי דמי אס אשתו עובדת כוכבים
ממנה נפשך בניו פסולים דלין קרוי
בין אלא בנה ואס היתה אשתו
ישראלית ממנה נפשך בניו כשרים
דקי"ל (לעיל דף מה). עובד כוכבים
ועבד הבא על בת ישראל הולד כשר
וכי תימא נהי דממזר לא הוי פגום
מיהא הוי הא השתא נמי דלין
נאמן פגומין הס דר"י אית ליה בפרק
עשרה יוחסין (קדושין עו). דבת גר
זכר כבת חלל זכר וי"ל דקסבר ר"י
עובד כוכבים ועבד הבא על בת
ישראל הולד ממזר דבפרק ד' מיתות

(ספדהדין דף נג. וס) אמר דר' יהודה
 זמן אדם לומר זה בן גרושה. ר' אליהו מפרי"ש מפרש דנפקא לן
 מרש דקדושין ולשון הש"ס לא משמע הכי דקמי' כס שגמין
 ידה דמשמע ליה קרא דגמין אדם לומר זה בן גרושה אפי' על
 מזר אלא דגמין לפסולו וה"נ דגמין שואב שואב בן גרושה:
 מיהא דאסורא: ואין אתה נאמן אפסור בני בריה. אמר ר"י
 ו בני גנים ואי אתה נאמן לפסול בני בניה כשיש לו בני גנים אין
 ו כשרים וכן משמע בסמוך דקאמר ואין אדם נאמן על בנו גדול
 בוותיה דרב נחמן בר יצחק. משמע להלכה כר"י דגמין אף
 ולא כמו שמפרש רבינו תם דאין הלכה כרבי יהודה אלא כשפוסל
 כ' וירא נמי דקדק מהך דשמעמין דככל ענין הלכה כרבי יהודה:
 מטבילין

כל מקום שאמר. ולקמן פריך הא אפיקמיה: לריך להניח ראיא.
 שצ"ד נתייר שמה בצעוי מהול הוא ומשום שצחא דא"י הוא
 דאמר הכי ומערך ה"ג מהו דיתמא לא ניהמניה: [ב] מעמך. גר
 ומצב וחי עסקר (ויקרא ה): דליכא טובה. דפסק מלב ודבש:
 דקמסייעי קראי. דהא עמך כל

[illegible]

אַז בן חלוצה הוּא וּחכ"א אינז נאָמאן א"ר נחמן בר ר' עובד כוכבים אתה ואין עדות לעובד כוכבים רבינא א"ל בני חן יש לך בני חן א"ל נאמן אתה לפסל לפסול בני בנך תניא נמי הכי ר' יהודה אומר "נאמן ואין נאמן על בנו גדול ואמר ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן גדול גדול ממש אלא קטן ויש לו בנים זהו גדול גדול והלכתא כוותיה דרב נחמן בר יצחק והתניא כוותיה דר' איתמר תנו רבנן יגר שבא להתגייר בזמן הזה ה שבת להתגייר אי אתה יודע ישראל בזמן הזה ומטורפין ויסורין באין עליהם אם אומר יודע אני ואי מיד ומודיעין אותו מקצת מצות קלות ומקצת מ' אותו עון לקט שכחה ופאה ומעשר עני ומודיעין אומרים לו הוי יודע שעד שלא באת למדה זו ענוש כרת חללת שבת אי אתה ענוש סקילה ועב כרת חללת שבת ענוש סקילה וכשם שמודיעין א כך מודיעין אותו מתן שכרן אומרים לו הוי אינו עשוי אלא לצדיקים וישראל בזמן הזה

סבר לה כרזי עקיבא דלמרא אין קידושין תופסין בחייבי לאוין: **בבב**
מכתבינן בן השנאה יכיר (דברים כה) וכן משמע בירושלמי פסוק
אדם לומר זה בני בכור משמע דמינה גמר וי"מ דטעמא דר'
מינוק בין הבנים וכשאומר על הקטן שהוא בכור א"כ הראשון
ואין עדות לעובד בובבבים. ועל עמלו נאמן משום דשוי נפשיה
דה"פ נאמן אתה לפסול בניך פי' כשאין לו אלא בנים ואין
נאמן לפסול אפי' בניו לאין סברא לומר שיהיו בניו פסולים ובני
ומפרש כשיש לו בנים משמע דלכזו נמי לא מהימן: **יחלבתא**
לפסול בניו דרוקא משום דלאין עדות לעובד כוכבים דאין יכול לפסול
אחרים על ידי הברר בכור אבל על ידי הברר בכור לו ונשאלתיו